

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **O. G.**, zastoupené JUDr. Zdeňkem Hrouzkem, advokátem se sídlem Brno, Pražákova 1008/69, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, sídlem Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č. j. JMK 24166/2011, sp. zn. S–JMK 24166/2011/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **s e** z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** přeplatek na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, a to k rukám jejího advokáta JUDr. Zdeňka Hrouzka ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ze dne 25. 1. 2011, č. j. MK/16349/10/OD, jímž Městský úřad Kuřim podle § 123f

odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobkyně a potvrdil záznam bodů provedený v její evidenční kartě řidiče na základě oznámení policie. V odůvodnění žalovaný uvedl, že body byly žalobkyni zaznamenány správně, důvod pro opravu záznamů v registru řidičů není dán. Námitka žalobkyně týkající se porušení jejího práva na spravedlivý proces nemohla obstát – námitka podjatosti podaná dne 25. 1. 2011 byla odboru dopravy městského úřadu doručena dne 26. 1. 2011, tedy až po vypravení odvoláním napadeného rozhodnutí. Novelizace zákona o silničním provozu provedená s účinností od 1. 8. 2011 zákonem č. 133/2011 Sb. neměla na záznam bodů vliv, a to vzhledem k přechodnému ustanovení zákona č. 133/2011 Sb.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně včas žalobu. Uvedla, že v odvolání poukazovala na předčasnost rozhodnutí vydaného městským úřadem, neboť v rámci správního řízení vznesla námitku podjatosti správního orgánu, o níž nebylo rozhodnuto před vydáním rozhodnutí. Žalovaný však pochybení městského úřadu neshledal, neboť dospěl k závěru, že námitka podjatosti byla odboru dopravy městského úřadu doručena až dne 26. 1. 2011, tedy po vypravení rozhodnutí o věci samé. S tímto závěrem nelze souhlasit. Námitku podjatosti totiž žalobkyně podala před tím, než jí bylo meritorní rozhodnutí městského úřadu doručeno, tedy dříve, než se s jeho obsahem mohla seznámit. Rozhodnutí městského úřadu tudíž mělo být po podání námitky podjatosti zrušeno a městský úřad měl o věci samé rozhodnout až poté, co by bylo řádně rozhodnuto o námitce podjatosti. Postupem správních orgánů bylo porušeno právo žalobkyně na spravedlivý proces. Nebylo vyčkáno, zda nebude vyhověno podané námitce podjatosti. V daném řízení tak nemohlo být zjištěno, zda úkony prováděla podjatá osoba a nemohl tak být ani náležitě zjištěn skutkový stav věci. Pokud by byla prokázána podjatost pověřené úřední osoby JUDr. J. L., nemohly by být jí prováděné úkony pro žalobkyni závazné. Na základě uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[3] Ve vyjádření k žalobě žalovaný zejména uvedl, že žalobní body odpovídají obsahu odvolání. V době, kdy byla městskému úřadu doručena námitka podjatosti JUDr. J. L., již bylo ve věci vydáno rozhodnuto o věci samé. V podání ze dne 26. 1. 2011 žalobkyně spatřovala podjatost správního orgánu v tom, že nepovolil přenesení místní příslušnosti dle § 11 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a neprodloužil lhůtu pro předložení podkladů – pokutového bloku. Toto podání tak ani nebylo námitkou podjatosti ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu, neboť kromě svého označení neobsahovalo žádnou jinou náležitost takové námitky. Námitka podjatosti musí obsahovat konkrétní skutečnosti vztahující se ke konkrétní oprávněné úřední osobě. Za poměr k věci pak nelze považovat procesní stanoviska pracovníka správního orgánu. Podání žalobkyně pak nesplňovalo ani podmínku bezodkladnosti uvedenou v § 14 odst. 2 správního řádu. O tom, že městský úřad nevyhověl jejím žádostem o přenesení místní příslušnosti a o prodloužení lhůty, byla žalobkyně vyrozuměna již dne 11. 1. 2011. Podání žalobkyně mělo být vyhodnoceno

spíše jako odvolání proti rozhodnutí ve věci samé. Dále se žalovaný vyjádřil k samotnému předmětu řízení o námitkách. Konstatoval, že záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b zákona o silničním provozu, městský úřad shromáždil dostatečné podklady pro posouzení skutkového stavu věci.

IV. Jednání konané dne 3. 11. 2015

[4] K jednání nařízenému vzhledem k nesouhlasu žalobkyně s projednáním věci bez nařízení jednání se žalobkyně nedostavila, její zástupce se omluvil s tím, že souhlasí s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Žalovaný při jednání setrval na argumentaci uplatněné jím již dříve.

V. Posouzení věci soudem

[5] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[6] Jak vyplynulo ze správního spisu, na základě *Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění* vydaného městským úřadem dne 18. 11. 2010, č. j. MK/15589/10/OD, podala žalobkyně dne 6. 12. 2010 městskému úřadu námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a současně vzhledem k svému pobytu v Praze navrhla přenesení místní příslušnosti dle § 11 odst. 2 správního řádu či delegaci věci. Oprávněnou úřední osobou pro zahájené správní řízení byl určen JUDr. J. L. Dne 15. 12. 2010 městský úřad žalobkyni vyzval k předložení některých pokutových bloků ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy (usnesení o stanovení lhůty č. j. MK/16741/10/OD, a výzva č. j. MK/16742/10/OD). Žalobkyně podáními ze dne 20. 12. 2010 jednak požádala o prodloužení stanovené lhůty, jednak se proti usnesení č. j. MK/16741/10/OD odvolala; současně zprostila Celní úřad Brno mlčenlivosti ohledně jím držených pokutových bloků, a to ve prospěch městského úřadu, a dále opětovně navrhla přenesení místní příslušnosti dle § 11 odst. 2 správního řádu či delegaci věci. Městský úřad odvolání a žádosti vyhověl usnesením ze dne 27. 12. 2010, č. j. MK/17185/OD, a lhůtu k předložení kopie předmětných bloků prodloužil do 15. 1. 2011. Téhož dne městský úřad žalobkyni sdělil, že nevyhověl jejímu návrhu na delegaci místní příslušnosti Magistrátu hlavního města Prahy. Jak usnesení, tak vyrozumění bylo žalobkyni doručeno dne 28. 12. 2010. Následně městský úřad přípisem ze dne 10. 1. 2011, č. j. MK/396/11/OD (doručeným dne 11. 1. 2011), žalobkyni sdělil, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí a žalobkyně se s nimi může seznámit dne 25. 1. 2011 od 8.00 do 10.00 hod. u městského úřadu a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu se k nim může vyjádřit. Městský úřad dodal, že po uplynutí uvedeného termínu bude ve věci vydáno rozhodnutí. Dne 11. 1. 2011 městský úřad obdržel podání žalobkyně ze dne 3. 1. 2011, jímž se žalobkyně odvolala proti usnesení ze dne 27. 12. 2010, č. j. MK/17185/OD a zároveň opětovně navrhla přenesení místní příslušnosti dle § 11 odst. 2 správního řádu. Téhož dne městský úřad žalobkyni doručil sdělení (č. j. MK/446-1/11/OD), v němž uvedl, že požadované pokutové bloky již od celního úřadu obdržel, je stanovená lhůta již bezpředmětná. Současně městský úřad zopakoval svůj závěr, že návrhu na

delegaci místní příslušnosti nevyhovuje. S účinností ode dne 14. 1. 2011 byl oprávněnou úřední osobou určen Bc. M. F.

[7] Ve správním spisu se dále nachází rozhodnutí č. j. MK/16349/10/OD, vydané dne 25. 1. 2011, jímž městský úřad námitky žalobkyně zamítl a potvrdil provedené záznamy bodů v registru řidičů. V kolonce „Vyřizuje:“ je uvedeno „Bc. F./541422337“, rozhodnutí je podepsáno referentem odboru dopravy Bc. M. F. coby oprávněnou úřední osobou. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 28. 1. 2011. Ve spisu následuje podání žalobkyně ze dne 25. 1. 2011, adresované městskému úřadu „*k rukám JUDr. J. L.*“, v jehož nadpisu je uvedeno, že žalobkyně „*vznáší námitku podjatosti správního orgánu*“. Žalobkyně v tomto podání odkázala na výzvu k předložení pokutových bloků a usnesení o stanovení lhůty ze dne 15. 12. 2010, jakož i na opakované návrhy na přenesení místní příslušnosti ve smyslu § 11 odst. 2 správního řádu. Dodala, že správní orgán jí nepovolil a neprodloužil lhůtu pro předložení požadovaných podkladů, čímž u něj vyvstalo podezření z možné podjatosti dle § 14 správního řádu. Na konci podání žalobkyně uvedla: „*Vážený pane doktore, s ohledem na shora uvedeně, tedy musím bohužel vznést za námitku podjatosti Vaší osoby*.“ Na podání je otisk podacího razítka odboru dopravy městského úřadu, v rubrice „*Došlo dne:*“ je uvedeno „*26-01-2011*“. K podání je zároveň připojen text emailu odeslaného elektronickou podatelnou městského úřadu Bc. M. F. dne 25. 1. 2011 ve 14:45 hod., z něhož je patrné, že námitka podjatosti byla městskému úřadu zaslána elektronicky již dne 25. 1. 2011 odpoledne („*Sent: Tuesday, January 25, 2011 1:32 PM*“).

[8] Městský úřad na podanou námitku podjatosti zareagoval usnesením ze dne 26. 1. 2011, č. j. MK/1201/11/OD, jímž řízení o ní zastavil pro zjevnou bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V odůvodnění uvedl, že JUDr. L. již není zaměstnancem úřadu a případ převzala jiná oprávněná úřední osoba. Námitka podjatosti byla navíc podána opožděně, neboť o uplatněných důvodech se žalobkyně dozvěděla dne 28. 12. 2010. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 27. 1. 2011. Následujícího dne žalobkyně vznesla námitku podjatosti vůči celému správnímu orgánu – odboru dopravy městského úřadu. Proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 25. 1. 2011 a usnesení ze dne 26. 1. 2011 se žalobkyně odvolala podáními ze dne 28. 1. 2011, jež městský úřad obdržel dne 1. 2. 2011. K výzvě ze dne 31. 1. 2011 pak žalobkyně podáním ze dne 11. 2. 2011 doplnila námitku podjatosti správního orgánu tak, že směřuje vůči všem pracovníkům odboru dopravy. K již dříve uvedeným důvodům dodala, že řízení se jeví jako tendenčně vedené; JUDr. L. měl na věci zájem a s žalobkyní se osobně znal, proto jí neprodloužil lhůtu. Usnesením ze dne 16. 2. 2011, č. j. MK/2300/11/OD, městský úřad rozhodl, že námitka proti oprávněné úřední osobě Bc. M. F. se nepřipouští a Bc. F. se nevylučuje z řízení o námitkách žalobkyně. V odůvodnění se městský úřad vyjádřil ke všem důvodům namítané podjatosti, tedy i k těm směřujícím vůči osobě JUDr. L. I proti tomuto usnesení se žalobkyně odvolala, a to podáním ze dne 18. 2. 2011 doručeným městskému úřadu dne 1. 3. 2011.

[9] Žalovaný o výše zmíněných odvoláních rozhodl třemi rozhodnutími ze dne 19. 11. 2012. Rozhodnutím č. j. JMK 24166/2011 zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil meritorní rozhodnutí městského úřadu ze dne 25. 1. 2011, č. j. MK/16349/10/OD. Rozhodnutím č. j. JMK 130844/2012 zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil usnesení městského úřadu ze dne 16. 2. 2011, č. j. MK/2300/11/OD. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že z postupu oprávněné úřední osoby (JUDr. L.) v řízení o námitkách a z blíže neidentifikovaného tvrzení o zájmu

této úřední osoby na věci nelze automaticky bez dalšího usuzovat na její podjatost. Nebylo též zjištěno, že by tato úřední osoba byla ovlivněna kvůli své známosti se žalobkyní. Nelze pochybovat ani o podjatosti Bc. F. pro jeho postup v řízení. Rozhodnutím č.j. JMK 130846/2012 pak žalovaný zrušil usnesení městského úřadu ze dne 26. 1. 2011, č.j. MK/1201/11/OD, a řízení zastavil. V odůvodnění konstatoval, že námitka podjatosti ze dne 25. 1. 2011 směřující vůči JUDr. L. materiálně není námitkou podjatosti ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu, neboť nemá její obsahové náležitosti; podání zahrnuje pouze výhrady k postupu městského úřadu. Takové podání ovšem mohlo být dle § 37 odst. 1 správního řádu považováno za odvolání proti rozhodnutí o věci samé. Rozhodnutí o námitce podjatosti je svou povahou rozhodnutím deklaratorním. Bylo tedy na místě rozhodovat o podjatosti aktuální oprávněné úřední osoby, nikoli úřední osoby, která již v řízení není oprávněna činit žádné úkony. Tato vada však byla zhojena usnesením ze dne 16. 2. 2011, č.j. MK/2300/11/OD, v němž se městský úřad zabýval otázkou podjatosti obou oprávněných úředních osob, které zasáhly do řízení o námitkách. Žalovaný též uvedl, že v procesním postupu městského úřadu ohledně otázky delegace místní příslušnosti a lhůty k předložení podkladů neshledal vady.

[10] Jak je patrné z uvedeného chronologického přehledu, došlo v předmětném správním řízení k poměrně specifické situaci, kdy v tentýž den (25. 1. 2011) vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí o věci samé a zároveň obdržel námitku podjatosti uplatněnou účastnicí řízení vůči oprávněné úřední osobě. Pokud jde o otázku vědomosti stran o úkonu strany druhé, tak se dle údajů plynoucích ze správního spisu jeví nejpravděpodobnější varianta, že tyto úkony správního orgánu a účastnice řízení „se minuly“, tedy že v době, kdy je strany činily, nevěděly o úkonu strany druhé. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno až dne 28. 1. 2011. Námitka podjatosti byla zaslána na elektronickou podatelnu městského úřadu dne 25. 1. 2011 ve 13:32 hod., do dispozice příslušného odboru městského úřadu se pak dostala nejdříve ve 14:45 hod. Ovšem vzhledem k tomu, že ve spisu není zachycen přesný časový okamžik (hodina, minuta) vypravení rozhodnutí městského úřadu, nelze uvedený pravděpodobnostní předpoklad postavit najisto. Objektivně vzato je tedy třeba vycházet z toho, že městský úřad vydal meritorní rozhodnutí v den, kdy obdržel námitku podjatosti směřující proti jednomu úředníkovi.

[11] Má-li soud takovou situaci hodnotit, je třeba v první řadě uvést, že podle § 14 odst. 2, 3 správního řádu by měl představený úřední osoby o námitce podjatosti rozhodnout bezodkladně, přičemž do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Z povahy věci plyne, že by správní orgán měl po podání námitky podjatosti vyčkat s vydáním rozhodnutí o věci samé, neboť po případném zjištění podjatosti konkrétní úřední osoby by mohla vyvstat nutnost zopakovat některé (či dokonce všechny) procesní úkony správního orgánu. Zákon nicméně s podáním námitky podjatosti nespojuje povinnost přerušit řízení; ostatně určité úkony může výjimečně činit i úřední osoba, jejíž podjatost je namítána. Činí-li tedy správní orgán prvního stupně dále úkony v řízení i přesto, že dosud nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti, není takový postup výslovně vyloučen, správní orgán však nese riziko, že tento jeho postup bude následně hodnocen jako vadný.

[12] K argumentaci žalobkyně je v tomto ohledu nutno uvést, že pro uplatnění námitky podjatosti je rozhodný okamžik vydání meritorního rozhodnutí správního orgánu, nikoli

doručení tohoto rozhodnutí účastníku řízení. Přitom nejlogičtější variantou, jak naložit s námitkou podjatosti podanou po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, je považovat ji za odvolací důvod.

[13] V nyní souzené věci nedošlo k porušení práv žalobkyně. Pro zhodnocení postupu správních orgánů je totiž podstatné zejména to, zda se správní orgány námitkami žalobkyně ohledně oprávněných úředních osob zabývaly, či zda je oslyšely. Námitka podjatosti žalobkyně ze dne 25. 1. 2011 směřovala vůči JUDr. L. Tato oprávněná úřední osoba učinila poslední úkon v řízení dne 11. 1. 2011 (přípis č. j. MK/446-1/11/OD). Městský úřad sice v první řadě usnesením ze dne 26. 1. 2011 řízení o této námitce podjatosti zastavil vzhledem k ukončení pracovního poměru jmenovaného, nicméně v usnesení ze dne 16. 2. 2011 se věcně zabýval i důvody podjatosti uplatněnými ve vztahu k JUDr. L. Stejně tak učinil žalovaný. V tomto směru je nutno postup žalovaného hodnotit komplexně, nikoli pouze optikou odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný současně s tímto rozhodnutím rozhodl též o odvoláních ohledně usnesení městského úřadu ze dne 26. 1. 2011 a 16. 2. 2011 o námitkách podjatosti uplatněných žalobkyní. V těchto rozhodnutích se žalovaný věcně zabýval důvody podjatosti oprávněné úřední osoby, jež žalobkyně uplatnila v námitce ze dne 25. 1. 2011.

[14] V této souvislosti nutno zdůraznit, že i pokud by postup správních orgánů byl hodnocen jako procesně poněkud nedokonalý, nemohlo by mít takové hodnocení vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. To zejména z důvodu, že správní orgány se věcně zabývaly a rozhodly o námitkách podjatosti dříve, než rozhodnutí o věci samé nabylo právní moci, ale též proto, že argumenty uplatněné žalobkyní ve sporné námitce podjatosti ze dne 25. 1. 2011 nebyly způsobilé přivodit existenci pochybností o podjatosti dotčené oprávněné úřední osoby. Žalobkyně poukazovala na skutečnost, že jí nebyla prodloužena lhůta k předložení podkladu řízení a že nedošlo k přenesení místní příslušnosti správního orgánu. Je zjevné, že se jedná o okolnosti spočívající v postupu správního orgánu ve správním řízení o projednávané věci, tyto však nemohou být důvodem pro vyloučení úřední osoby z úkonů řízení. Tyto skutečnosti by mohly být uplatněny v odvolání proti rozhodnutí městského úřadu o věci samé.

[15] K věci lze ještě dodat, že soud se v zásadě ztotožnil též s názorem žalovaného, že námitka podjatosti ze dne 25. 1. 2011 nebyla uplatněna bezodkladně. O okolnostech, jež žalobkyně v podané námitce namítala, se totiž dozvěděla nejpozději dne 11. 1. 2011, kdy jí byl doručen přípis č. j. MK/446-1/11/OD, v němž městský úřad opětovně žalobkyni sdělil, že k přenesení místní příslušnosti nepřistoupí, a dále uvedl, že požadované podklady již byly předloženy celním úřadem. Za bezodkladné uplatnění námítky podjatosti nelze považovat její podání po dvou týdnech od zjištění jejích důvodů. O námitce podjatosti ze dne 25. 1. 2011 tedy správní orgány nemusely rozhodovat samostatným usnesením, nicméně je třeba kvitovat, že se s uplatněnými argumenty věcně zabývaly.

[16] Nad rámec výše uvedeného nutno uvést, že soud si *ex officio* (tedy aniž by takovou námitku žalobkyně vznesla) povšiml, že ke dni vydání rozhodnutí žalovaného, tedy ke dni 19. 11. 2012, již nebylo možno mezi zaznamenané body započítávat po třech bodech za přestupky spáchané žalobkyní ve dnech 11. 6. 2009 a 2. 11. 2009 spočívající v držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu (Přehled jednání spočívajících

v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání) ve znění účinném od 1. 8. 2011 totiž měly být za takto typově specifikované jednání započítávány pouze body dva. Novela zákona o silničním provozu tedy s účinností od 1. 8. 2011 zavedla právní úpravu, která byla pro žalobkyni v otázce zaznamenávaných bodů příznivější, a žalovaný ji tak měl v daném případě aplikovat (blíže viz zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69). Tato skutečnost však nic nemění na celkové zákonnosti městským úřadem vydaného oznámení, rozhodnutí městského úřadu o námitkách a žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť i po odečtu těchto dvou bodů dosahovala žalobkyně zákonem požadované hranice 12 bodů.

VI. Závěr a náklady řízení

[17] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

[19] Pokud jde o výrok IV. tohoto rozsudku, žalobkyně byla na počátku řízení vyzvána k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Tento poplatek však žalobkyně zaplatila dvakrát, a to ve dnech 18. 1. 2013 a 8. 2. 2013. Z tohoto důvodu soud dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o vrácení přeplatku, neboť žalobkyně na poplatek zaplatila více, než činila poplatková povinnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. listopadu 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu